

१८. पादुका सहस्रम् - मुक्ता पद्धतिः (५०)

बद्धानां यत्र नित्यानां मुक्ताना मीश्वरस्य च ।
प्रत्यक्षं शेषशेषित्वं सा मे सिद्ध्यतु पादुका ॥ १८.१॥ ६११॥

तव रङ्गधुरीण पादरक्षे
विमला मौक्तिक पद्धति विभाति ।
सुहृदि त्वयि साधितापवर्गैः
समये सङ्क्रमितेव साधुकृत्या ॥ १८.२॥ ६१२॥

शरणागत सस्य मालिनीयं तव मुक्तामणि रश्मि निर्झरौघैः ।
ननु रङ्गधुरीण पादरक्षे जगती नित्यमदैव मातृकाऽभूत् ॥ १८.३॥ ६१३॥

अधिविष्णुपदं परिस्फुरन्ती
नव मुक्तामणि निर्मल प्रकाशा ।
परिपुष्पसि मङ्गलानि पुंसां
प्रतिपच्चन्द्रकलेव पादुके त्वम् ॥ १८.४॥ ६१४॥

निहिता नव मौक्तिकावलि स्त्वां
अभितः काञ्चन पादुके मुरारेः ।
नख चन्द्रमसां पदाश्रितानां
प्रतिमाचन्द्र परम्परेव भाति ॥ १८.५॥ ६१५॥

समता मुपैति वपुषाऽपि सदा
भवदीय मौक्तिक महश्छुरिता ।
हरिपादुके हरिपदोद्भवया
कनकापगा सुर पुरापगया ॥ १८.६ ॥ ६१६ ॥

तव रङ्गचन्द्र तपनीय पादुके
विमला समुद्रहति मौक्तिकावलिः ।
चरणारविन्द नख चन्द्रमण्डल-
प्रणयोपयात नव तारका रुचिम् ॥ १८.७ ॥ ६१७ ॥

चन्द्रचूड मकुटेन लालिता चारु मौक्तिक मयूख पाण्डरा ।
रङ्गनाथ पदपद्म सङ्गिनी लक्ष्यसे सुरधुनीव पादुके ॥ १८.८ ॥ ६१८ ॥

ये भजन्ति भवतीं तवैव ते मौक्तिक द्युति विकल्प गङ्गाया ।
वर्धयन्ति मधुवैरि पादुके मौलिचन्द्र शकलस्य चन्द्रिकाम् ॥ १८.९ ॥ ६१९ ॥

मुक्तामयूखैर्नियतं त्वदीयैः आपूरयिष्य त्रवतंस चन्द्रम् ।
बिभर्ति रङ्गेश्वर पादरक्षे देवो महान् दर्शित सन्नतिस्त्वाम् ॥ १८.१० ॥ ६२० ॥

परिष्कृता मौक्तिक रश्मिजालैः पदस्य गोप्त्री भवती मुरारेः ।
भवत्य नेकोर्मि समाकुलानां पुंसां तमस्सागर पोतपात्री ॥ १८.११ ॥ ६२१ ॥

रङ्गेश पाद प्रतिपन्न भोगां रत्नानुविद्धैर्महितां शिरोभिः ।
मुक्तावदातां मणिपादुके त्वां मूर्तिं भुजङ्गाधिपतेः प्रतीमः ॥ १८.१२ ॥ ६२२ ॥

मुकुन्द पादावनि मौक्तिकैस्ते ज्योत्स्नामयं विश्वमिदं दिवाऽपि ।
वैमानिकानां न भजन्ति येन व्याकोचता मञ्जलि पद्मकोशाः ॥ १८.१३ ॥ ६२३ ॥

समाश्रिताना मनघां विशुद्धिं
त्रासव्यपायं च वितन्वती त्वम् ।
सायुज्य मापादयसि स्वकीयैः
मुक्ताफलैर्मधिव पादुके नः ॥ १८.१४ ॥ ६२४ ॥

अवैमि पादावनि मौक्तिकानां
कीर्णामुदग्रैः किरण प्ररोहैः ।
यात्रोत्सवार्थं विहितां मुरारेः
अभङ्गुरा मङ्कुर पालिकां त्वाम् ॥ १८.१५ ॥ ६२५ ॥

शिवत्वहेतुं सकलस्य जन्तोः
स्रोतो विशेषैः सुभगा मसङ्ख्यैः ।
मुक्ता मयूखैः सुरसिन्धु मन्यां
पुष्पासि रङ्गेश्वर पादुके त्वम् ॥ १८.१६ ॥ ६२६ ॥

रङ्गेशयानस्य पदावनि त्वां
लावण्य सिन्धोः सविधे निषण्णाम् ।
परिस्फुरन् मौक्तिकजाल दृश्यां
प्रसूतिभिन्नां प्रतियन्ति शुक्तिम् ॥ १८.१७ ॥ ६२७ ॥

अवैमि रङ्गेश्वर पादरक्षे
मुक्ता फलानि त्वयि निस्तुलानि ।
तेनैव कल्पान्तर तारकाणां
उप्तानि बीजानि जगद्विधात्रा ॥ १८.१८ ॥ ६२८ ॥

विक्रम्यमाण मभवत् क्षण मन्तरिक्षं
मायाविना भगवता मणिपादरक्षे ।
व्योमापगा विपुल बुद्बुद दर्शनीयैः
मुक्ताफलैस्तव शुभैः पुनरुक्ततारम् ॥ १८.१९ ॥ ६२९ ॥

लक्ष्मी विहार रसिकेन पदावनि त्वं
रक्षाविधौ भगवता जगतो नियुक्ता ।
सत्त्वं तदर्हमिव दर्शयसि प्रभूतं
मुक्ता मयूख निकरेण विसृत्वरेण ॥ १८.२० ॥ ६३० ॥

पादार्पणेन भवतीं प्रतिपद्यमाने
श्रीरङ्ग चन्द्रमसि सम्भृत मौक्तिकश्रीः ।

अङ्गीकरोषि चरणावनि कान्ति मग्न्यां
उद्भिद्यमान कुमुदेव कुमुद्वती त्वम् ॥ १८.२१॥ ६३१॥

त्रय्यन्त हर्म्य तलवर्ण सुधायितेन
ज्योत्स्ना विकल्पित रुचा मणिपादुके त्वम् ।
मुक्तामयी मुरभिदङ्घ्रि सरोज भाजां
वर्णेन ते शमयसीव सतामवर्णम् ॥ १८.२२॥ ६३२॥

वैकुण्ठ पाद नख वासनयेव नित्यं
पादावनि प्रसुवते तव मौक्तिकानि ।
अच्छिन्न ताप शमनाय समाश्रितानां
आलोक मण्डल मिषा दमृत प्रवाहम् ॥ १८.२३॥ ६३३॥

रामानुवृत्ति जटिले भरतस्य मौलौ
रङ्गाधिराज पद पङ्कज रक्षिणि त्वम् ।
एकातपत्रित जगत्रितया द्वितीयं
मुक्तांशुभिः कृतवती नव मातपत्रम् ॥ १८.२४॥ ६३४॥

पादावनि स्फुट मयूख मधु प्रवाहा
मुग्धा परिस्फुरति मौक्तिक पद्धतिस्ते ।
रूढस्य रङ्गपति पाद सरोज मध्ये
रेखात्मनः सुरतरो रिव पुष्प पङ्क्तिः ॥ १८.२५॥ ६३५॥

संप्राप्य सिद्ध गुलिका इव तावकीनाः ।
संसार सञ्ज्वर जुषां मणिपादरक्षे
सञ्जीवनाय जगतां प्रभवन्ति मुक्ताः ॥ १८.३० ॥ ६४० ॥

भावोत्तरै रधिगता भरत प्रधानैः
प्रत्युप्त मौक्तिक मिषेण विकीर्ण पुष्पा ।
रङ्गेश्वरस्य नियतं त्वयि लास्य भाजो
रङ्गस्थलीव ललिता मणिपादुके त्वम् ॥ १८.३१ ॥ ६४१ ॥

मन्ये मुकुन्द चरणावनि मौलिदेशे
विन्यस्य देवि भवतीं विनतस्य शम्भोः ।
आपादयन्त्यधिकृताः प्रतिपन्नतारं
चूडा तुषार किरणं तव मौक्तिकौघैः ॥ १८.३२ ॥ ६४२ ॥

पद्मापते विहरतः प्रिय माचरन्ती
मुक्ता मयूख निवहैः पुरतो विकीर्णैः ।
कन्दानि काञ्चन पदावनि पद्मिनीनां
मन्ये विनिक्षिपसि मन्दिर दीर्घिकासु ॥ १८.३३ ॥ ६४३ ॥

आशास्य नून मनघां मणिपादरक्षे
चन्द्रस्य वारिधि सुता सहजस्य वृद्धिम् ।
धात्रीं मुकुन्द पदयो रनपायिनीं त्वां

ज्योत्स्ना समाश्रयति मौक्तिक पङ्क्ति लक्ष्यात् ॥ १८.३४ ॥ ६४४ ॥

ये नाम केऽपि भवतीं विनयावनम्रैः

उत्तंसयन्ति कृतिनः क्शण मुत्तमाङ्गैः ।

इ(ऋ)च्छन्ति रङ्गनृपते र्मणिपादरक्षे

त्वन्मौक्तिकौघ नियता मिह ते विशुद्धिम् ॥ १८.३५ ॥ ६४५ ॥

अनुदिन ललिताना मङ्गुली पल्लवानां

जनित मुकुल शोभै र्देवि मुक्ताफलै स्त्वम् ।

प्रकटयसि जनानां पादुके रङ्गभर्तुः

पदसरसिज रेखा पाञ्चजन्य प्रसूतिम् ॥ १८.३६ ॥ ६४६ ॥

बलि विमथन वेला व्यापिनस्तस्य विष्णोः

पद सरसिज माध्वी पावनी देवि नूनम् ।

जनन समय लग्नां जाह्नवी तावकानां

वहति चरणरक्षे वासनां मौक्तिकानाम् ॥ १८.३७ ॥ ६४७ ॥

मधु रिपु पद मित्रै र्वैरमिन्दोः सरोजैः

शमयितु मिव ताराः सेवमानाश्चिरं त्वाम् ।

प्रचुर किरण पूराः पादुके संश्रितानां

कलि कलुष मशेषं क्षालयन्तीव मुक्ताः ॥ १८.३८ ॥ ६४८ ॥

मुकुलित परितापां प्राणिनां मौक्तिकैः स्वैः

अमृतमिव दुहाना माद्रिये पादुके त्वाम् ।
विषधर फण पङ्क्ति र्यत् प्रभावेन मन्ये
ललित नटन योग्यं रङ्ग मासीन् मुरारेः ॥ १८.३९ ॥ ६४९ ॥

सकृदपि विनतानां त्रास मुन्मूलयन्तीं
त्रिभुवन महनीयां त्वामुपाश्रित्य नूनम् ।
न जहति निजकान्तिं पादुके रङ्गभर्तुः
चरण नखमणीनां सन्निधौ मौक्तिकानि ॥ १८.४० ॥ ६५० ॥

भुवनमिद मशेषं बिभ्रतो रङ्गभर्तुः
पदकमल मिदं ते पादुके धारयन्त्याः ।
चिर विहरण खेदात् सम्भृतानां भजन्ति
श्रमजल कणिकानां सम्पदं मौक्तिकानि ॥ १८.४१ ॥ ६५१ ॥

प्रकटित यशसां ते पादुके रङ्गभर्तुः
द्विगुणित नख चन्द्र ज्योतिषां मौक्तिकानाम् ।
करण विलय वेला कातर स्यास्य जन्तोः
शमयति परितापं शाश्वती चन्द्रिकेयम् ॥ १८.४२ ॥ ६५२ ॥

दिव्यं धाम स्थिर मभियतां देवि मुक्तामणीनां
मध्ये कश्चिद्भवति मधुजित्पादुके तावकानाम् ।

न्यस्तो नित्यं निजगुण गण व्यक्ति हेतो भवत्याम्
आत्मज्योति शशमित तमसां योगिना मन्तरात्मा ॥ १८.४३ ॥ ६५३ ॥

शुद्धे नित्यं स्थिर परिणतां देवि विष्णोः पदे त्वां
आस्थानीं ताममित विभवां पादुके तर्कयामि ।
आलोकैः स्वैर्भुवन मखिलं दीपवद्वाप्य कामं
मुक्ताः शुद्धिं यदुपसदनाद् बिभ्रति त्रासहीनाः ॥ १८.४४ ॥ ६५४ ॥

प्राप्ता शौरेश्वरणकमलं पादुके भक्तिभाजां
प्रत्यादेष्टुं किमपि वृजिनं प्रापिता मौलिभागम् ।
देवेन त्वं दशशत दृशा दन्तिराजस्य धत्से
मूर्ध्नि न्यस्ता मुखपट रुचिं मौक्तिकानां प्रभाभिः ॥ १८.४५ ॥ ६५५ ॥

तव हरिपादुके पृथुल मौक्तिक रत्नभुवः
प्रचलद मर्त्य सिन्धु लहरी सहधर्मचराः ।
पद मजरामरं विदधते कथमम्ब सतां
प्रणत सुरेन्द्र मौलि पलितङ्करणाः किरणाः ॥ १८.४६ ॥ ६५६ ॥

कपर्दे कस्यापि क्षितिधर पद त्रायिणि तथा
मुहुर्गङ्गा मन्यां क्षरति तव मुक्तामणिमहः ।
मुधारम्भः कुम्भस्थल मनुकलं सिञ्चति यथा
निरालम्बो लम्बोदर कलभ शुण्डार चुलकः ॥ १८.४७ ॥ ६५७ ॥

मुकुन्द पदरक्षिणि प्रगुण दीप्तय स्तावकाः

क्षरन्त्यमृत निर्झरं कमपि मौक्तिक ग्रन्थयः ।

मनागपि मनीषिणो यदनुषङ्गिन स्तत्क्षणात्

जरामरण दन्तुरं जहति हन्त तापत्रयम् ॥ १८.४८ ॥ ६५८ ॥

देवः श्रीपद लाक्षया तिलकित स्तिष्ठत्युपर्येव ते

गौरीपाद सरोज यावक धनी मूले समालक्ष्यते ।

इत्थं जल्पति दुर्मदान्मुरभिदः शुद्धान्त चेटीजने

प्रायस्त्वं मणिपादुके प्रहसिता मुक्ता मयूखच्छलात् ॥ १८.४९ ॥ ६५९ ॥

रङ्गेश चरण रक्षा सा मे विदधातु शाश्वतीं शुद्धिम् ।

यन्मौक्तिक प्रभाभिः श्वेतद्वीप मिव सहाजा द्वीपम् ॥ १८.५० ॥ ६६० ॥

इति कवितार्किक सिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य

श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथ पादुकासहस्रे

मुक्ता पद्धति रष्टादशी ॥